

5. B. Cheng, I. Ioannou and G. Serafeim, «Corporate Social Responsibility and Access to Finance,» Social Science Research Network, 2011. [Електронний ресурс].

Яремчук К.В., студент ОЕФ, 4 курсу,
напряму підготовки 6.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Поплюйко А. М., к.е.н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИБУТТЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

У загальному розумінні, основні засоби — це ресурси, які контролюються підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому, також які мають фізичну природу та є матеріальними об'єктами, яким може бути встановлена їхня вартість, і мають строк корисного використання більше одного року (або операційного циклу, якщо він більше за рік).

Згідно з П(С)БО 7, основні засоби — матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва, постачання товарів, надання послуг, передачі в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше 1 року (або 1 операційного циклу, якщо він довший за рік) [1].

Об'єкти основних засобів можуть вибувати з підприємства внаслідок:

- продажу,
- безоплатної передачі,
- невідповідності критеріям визнання активом.

Вибуття основних засобів і необоротних матеріальних активів відображається в обліку за однаковою методикою, але з використанням спеціально призначених субрахунків (рахунок 74 «Інші доходи» та рахунок 97 «Інші витрати»).

Для обліку доходів від реалізації основних засобів використовують субрахунок 286 «Необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу».

Ліквідація об'єктів основних засобів здійснюється за умови, якщо вони не відповідають критеріям визнання активом. Для обліку витрат, що виникають при ліквідації необоротних активів, використовують субрахунок 976 «Списання необоротних активів».

Якщо списання об'єктів здійснюється з причин, незалежних від підприємства, то їх залишкова вартість обкладається ПДВ. При цьому визнаються податкові зобов'язання, які необхідно сплатити в бюджет.

Проте з цього правила можуть бути винятки, а саме, коли:

1) виробничі або невиробничі ОЗ ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили;

2) ліквідація здійснюється без згоди платника податку, у тому числі в разі викрадення виробничих або невиробничих ОЗ;

3) платник податку подає органу ДПС відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення виробничих або невиробничих ОЗ у інший спосіб, внаслідок чого вони не можуть використовуватися за первісним призначенням [3].

Проте, якщо платник податку здійснить реалізацію (постачання) таких запасів, то така операція оподатковуватиметься ПДВ у загальному порядку.

При безоплатній передачі об'єктів основних засобів підприємство не визнає доходи від цієї операції, а лише витрати, пов'язані зі списанням залишкової вартості та інші витрати, пов'язані з безоплатною передачею.

Первинний облік основних засобів здійснюється із застосуванням типових форм обліку, які затверджені наказом Міністерства статистики України від 29.12.95 р. № 325 «Про затвердження типових форм первинного обліку».

Актом на списання основних засобів оформляється вибуття основних засобів (крім автомобільного транспорту) через фізичний або моральний знос, втрату корисності, розкрадання, аварійний стан. Вибуття автотранспорту оформляється актом на списання автотранспортних засобів (форма ОЗ-4).

Непридатні до використання основні засоби списуються за рішенням спеціально створеної ліквідаційної комісії, яка розглядає час експлуатації об'єкта, розмір нарахованого зносу за період експлуатації, причини завершення періоду експлуатації та витрати на ліквідацію. Акти списання складаються у 2 примірниках і затверджуються керівником організації [2].

Отже, основною задачею бухгалтерського обліку є швидке і точне відображення реального стану і ступеня використання основних засобів, оперативне надання необхідної для аналізу інформації з метою своєчасного вияву допущених недоліків і прийняття мір їх ліквідації.

Література

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 27.02.2000 р. № 92 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 18 травня 2000 р. за № 288/4509).
2. Фінансовий облік: Навчальний посібник / Коблянська О. І. — 2-ге видання, випр. і доп. — К.: Знання, 2007.
3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів: Затверджені наказом Мінфіну України від 10.01.2007 р. № 2.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Затверджені наказом Мінфіну України від 30.09.2003 р. № 561.
5. Наказ Міністерства статистики України «Про затвердження типових форм первинного обліку» від 29.12.95 р. № 352.

*Ящишена Л.В., студентка ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Гордієнко Л.П. — асистент
кафедри обліку підприємницької діяльності*

ПРОБЛЕМАТИКА ЗАВДАНЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

На сьогоднішній день склалась нестабільна економічна ситуація в Україні, яка призводить до погіршення стану розрахунків між підприємствами та суттєвого збільшення реалізованої продукції, товарів і послуг на умовах відстрочки платежів. Тому належна організація обліку дебіторської заборгованості сприяє ефективному управлінню її розмірами та термінами на підприємствах і посиленню контролю за своєчасним здійсненням оплати.

У наш час наявність великої кількості невирішених проблем, недостатній рівень дослідження стосовно сучасних змін в економіці та інша кількість багатьох невирішених питань, свідчать про необхідність подальшого вивчення критеріїв обліку дебіторської заборгованості та роблять цю проблему актуальною.

Дебіторська заборгованість — сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату, згідно з П(С)БО №10 «Дебіторська заборгованість».